

Duminică, 16 August, 2026

**Aducerea Sf. Mahrame a Domnului din Edesa
la Constantinopol †) Sf. Martiri Brâncoveni:**

Constantin Voievod cu cei patru fii ai săi,
Constantin, Ștefan, Radu și Matei, și sfetnici-
cul Ianache; Sf. Doamnă Maria Brâncoveanu

†) Sf. Cuv. Iosif de la Văratec **Sf. Mc. Diomid**

Duminica a XI-a după Rusalii

1 Corinteni 9

² Dacă altora nu le sunt apostol, cel puțin vouă vă sunt. Că voi sunteți, întru Domnul, pecetea apostoliei mele.

³ Apărarea mea către cei ce mă judecă, aceasta este:

⁴ Oare nouă nu ne stă'n putere¹ să mâncăm și să bem?

⁵ Oare nouă nu ne stă'n putere să purtăm cu noi o femeie-soră², ca și ceilalți apostoli și ca frații Domnului³ și ca Chefa?

⁶ Sau numai mie și lui Barnaba nu ne stă'n putere să nu ne'ntreținem din muncă?⁴

⁷ Cine slujește vreodată în oaste cu solda lui? Cine sădește vie și nu mănâncă din roada ei? Sau cine paște o turmă și nu mănâncă din laptele turmei?

⁸ Oare după judecata omenească spun eu acestea? Oare nu și legea

le spune?

⁹ Că scris este în legea lui Moise: **Să nu legi gura boului care treieră.** Oare de boi Se îngrijește Dumnezeu,

¹⁰ sau chiar de dragul nostru o spune? Că de dragul nostru s'a scris: Cel ce ară trebuie să are cu nădejde, și cel ce treieră trebuie să treiere cu nădejdea că-și va avea partea lui.

¹¹ Dacă noi am semănat la voi pe cele duhovnicești, mare lucru este oare dacă pe cele pământești ale voastre le vom secera?

¹² Dacă altora le stă'n putere dreptul asupra voastră, nu mai mult oare nouă? Noi însă nu ne-am folosit de această putere; dimpotrivă, pe toate le răbdăm spre a nu-i pune piedică Evangheliei lui Hristos.

Matei 18

²³ De aceea, asemănatu-s'a împărăția cerurilor cu un împărat care a vrut să se socotească cu slugile sale.

²⁴ Și începând el să facă socoteala, i s'a adus un datornic cu zece mii de talanți.

²⁵ Dar neavând acela cu ce plăti, stăpânul său a poruncit să-l vândă pe el, și pe femeia lui și pe copiii

¹ = Puterea de a folosi un drept (acela de a se hrăni pe seama comunității).

² Femeie creștină; din categoria celor ce, asemenea sfințelor femei (Lc 8, 2-3), îi însoțeau pe apostoli făcându-le menajul și scutindu-i astfel de grijile mărunte.

³ Rudele Domnului (vezi nota de la Mt 12, 46).

⁴ Alternativă la versetele 4 și 5: Oare numai nouă ne este interzis să ne abținem de la'ntreținerea prin muncă? Barnaba, colaboratorul lui Pavel.

lui și toate câte are, ca să plătească.

²⁶ Deci, căzând sluga aceea în genunchi, i se închina, zicând: Doamne, mai îngăduiește-mă și-ți voi plăti tot.

²⁷ Iar stăpânul slugii aceleia, miostivindu-se de el, i-a dat drumul și i-a iertat datoria.

²⁸ Dar, ieșind, sluga aceea a găsit pe unul din cei ce slujeau împreună cu el și care-i datora o sută de dinari. Și punând mâna pe el, îl sugruma, zicând: Plătește-mi ce ești dator!

²⁹ Și căzându-i la picioare cel ce era slugă ca și el, îl ruga, zicând: Mai îngăduiește-mă și-ți voi plăti...

³⁰ Dar el n'a vrut, ci mergând, l-a aruncat în închisoare, până ce va plăti datoria.

³¹ Iar celelalte slugi, văzând cele petrecute, s'au întristat foarte și, venind, i-au spus stăpânului toate cele întâmplare.

³² Atunci, chemându-l stăpânul său, i-a zis: Slugă vicleană, toată datoria aceea ți-am iertat-o, fiindcă m'ai rugat.

³³ Nu trebuia oare ca și tu să ai milă de cel ce este slugă împreună cu tine, așa cum am avut eu milă de tine?

³⁴ Și mâniindu-se stăpânul său, l-a dat pe mâna chinuitorilor, până

ce-i va plăti toată datoria.

³⁵ Așa vă va face vouă și Tatăl Meu Cel ceresc dacă nu veți ierta fiecare fratelui său, din toată inima”.⁵

Tâlcuire

Domnul a încheiat pilda celor doi datori prin cuvintele: „Tot așa și Tatăl Meu Cel Ceresc vă va face vouă, dacă nu veți ierta – fiecare fratelui său – din inimile voastre”. Pare că e un lucru foarte ușor: iartă și vei fi iertat; dacă ești iertat, ești și primit în milă; iar dacă ești primit în milă, ești părtaș la toate vistieriile milei. Asta ar trebui să însemne că mântuirea și raiul și fericirea veșnică sunt la îndemână. Și ce câștig mare pentru un lucru atât de mic cum este a ierta!... Da, lucru mic, dar pentru iubirea noastră de sine nimic nu e mai greu decât a ierta. Vreo supărare pricinuită fără voie, într-ascuns, pe care să n-o fi văzut nimeni, mă rog, o mai iertăm; dar de primim vreo lovitură mai dureroasă, și încă în fața altora,

⁵ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

nici vorbă de iertare. Sunt împrejurări în care vrei, nu vrei, nu poți să dai glas nemulțumirii, așa că taci; limba tace, în timp ce inima vorbește și urzește planuri negre. Dacă jignirea e puțin mai mare, nici vorbă nu mai poate fi de înfrânare: nici rușinea, nici teama, nici paguba nu-l pot opri pe om să se răzbune. Egoismul ce clocotește îl face pe om să se poarte ca un smintit, și cel aflat sub înrâurirea lui începe să îndruge neghiobii. În această nenorocire cad cel mai des nu oamenii de rând; ci, cu cât este cineva mai „cultivat”, cu atât e mai simțitor la jigniri, cu atât iartă mai greu. Uneori, purtarea lor rămâne prietenoasă la arătare; dar lăuntric este o dușmănie neîmpăcată: asta în vreme ce Domnul cere să iertăm din toată inima.⁶

⁶ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.